

ændrømmer, at jeg ikke har meget Haab om at faa det, jeg ønsker, gennemført denne Gang. Det ærede Medlem fra Nørresundby (Jensen-Sønderup) lovede som Trafikminister det ærede Medlem fra Valby (Hyller) og mig, at Stationerne Glostrup, Taastrup og Hedehusene skulde komme paa Finansloven; man vilde tage dem i 3 paa hinanden følgende Aar. Jeg gik da ganske rolig hjem og sagde: Ministeren har sagt det, og saadan bliver det, og saa var man beroliget derved. Men jeg leder forgæves derefter paa Finansloven og maa meget beklage, at man ikke har kunnet faa det med i Aar. Vi have jo hørt, hvordan den finansielle Situation er, at der maa spares i alle Ender og Kanter, og jeg indrømmer derfor, at det kan være vanskeligt at faa disse Stationer paa i Aar. Men man maa dog have Lov til at udstøde dette Hjertesuk til den højtærede Trafikminister og bede ham om saa hurtigt som muligt at tage Ombygningen af disse 3 Stationsbygninger under velvillig Overvejelse.

Der er derimod en anden lille Reform, som ikke koster ret meget, men som dog kan blive til stor Nytte. Det er et Spørgsmaal, som jeg ogsaa tidligere har omtalt. Det er Røde Port ved Roskilde. Da jeg i sin Tid henvendte mig til det ærede Medlem fra Nørresundby (Jensen-Sønderup), da han var Trafikminister, svarede han mig, at det var noget, der egentlig ikke kom Statsbanerne ved, og mere fik jeg ikke ud af det. Nu har jeg forgæves brudt mit Hoved med, hvem der da skal foretage det, der skal foretages derude, og jeg kan ikke faa andet ud af det, end at det maa være Statsbanerne. Det drejer sig nemlig om en Kørsel under Jernbanen. Paa Grund af den stigende Trafik er den bleven meget for snæver og er ikke saa lidt farlig for Fodgængere. Det, man ønskede, var en Undergang ved Siden af Underkørselen, saaledes at Fodgængerne kunde gaa sikkert derunder uden at risikere at blive overkørte af Vogne, Automobile osv. og uden at blive generede af den meget stærke Færdsel. Det forekommer mig, at det maa være Staten og Statsbanerne, der maa foretage denne Ombygning. Det er jo Banen, der har lagt sig over Landevejen, og ikke Landevejen, der har lagt sig under Jernbanen eller er kommen paa tværs af Banen. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister, da det kun er en lille Reform, der næsten intet vil koste, men som er af stor Betydning, om der ikke i alt Fald kunde blive Raad til denne Reform i Aar.

Saa kunde der maaske være Tale om, at man i nogen Grad kunde forbedre Indtægterne for Statsbanerne. Jeg tænker her paa Restaurationerne paa Stationerne. Der er sikkert mange af dem, der give en tilstrækkelig høj Husleje, men der er sikkert ogsaa adskillige, der betale en alt for ringe Leje. Det, tror jeg, er Tilfældet med den Husleje, der betales for Jernbanerestaurationen paa Københavns Banegaard. Der betales kun 3,000 Kr. aarlig, og det er meget lidt i Forhold til den Omsætning, der er, og de Priser, der ere paa Varerne derude. Manden, der har Restaurationen, er saa meget Forretningsmand, at han har lejet Frugthandelen ud til en anden Mand for en aarlig Godtgørelse af henvend 2,400 Kr. om Aaret. Om han har andre Indtægter, skal jeg ikke kunne sige, men man ved, hvor almindeligt det er, at Kellernerne paa de større Restaurationer maa betale for at være der. Om det er Tilfældet paa Banegaarden, har jeg ikke kunnet faa oplyst, men det skulde være mærkeligt, om denne dygtige Forretningsmand med det udmærkede Initiativ ikke ogsaa paa denne Maade skulde have forstaaet at faa nogen Indtægt. Det har jeg imidlertid, som sagt, ikke kunnet faa oplyst. Jeg henstiller til den højtærede Trafikminister at faa undersøgt dette Forhold, thi Forholdet er sikkert det, at Restauratøren med sine høje Priser bor helt husfrit paa Statsbanernes Grund, og det er der dog ikke nogen Mening i. Her kunde man maaske redde et Par Skilling, og der er Brug for dem alle sammen.

Maa jeg imidlertid henvende et Par Ord til den højtærede Indenrigsminister. Det gælder Brevsamlerne her i Landet. Der er adskillige af dem, som efterhaanden ere naaede op til at besørge et meget stort Antal Breve, over 50,000 om Aaret, og ifølge den Lønsskala, hvorefter Brevsamlere skulle betales, skulle de, som besørge saa mange Breve, aarlig have en Løn herfor paa 600 Kr. Der er imidlertid Brevsamlere, jeg kender i alt Fald et bestemt Tilfælde, hvor den paagældende er oppe paa 50,000, men kun faar 240 Kr. om Aaret. Denne Brevsamler har ikke kunnet faa noget Svar paa, hvorfor han ikke faar den hele og fulde Betaling, og jeg vil tillade mig at spørge den højtærede Indenrigsminister, hvorledes dette forholder sig, og om Brevsamleren har Udsigt til at blive betalt efter den Skala, som nu en Gang er fastsat for dette Arbejde.

Jeg haaber paa velvillige Svar paa de smaa Ønsker, jeg her har fremsat til de